

Jan Paweł II

Bądźcie ludźmi wiary : "Anioł Pański" : (Słowenia, Maribor, 19 września 1999)

Salvatoris Mater 2/1, 340-341

2000

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ziarno świętości, tak bogato posiane na polskiej ziemi, stale się rozwija ożywiane łaską Ducha Świętego i wydaje obfite owoce w kolejnych pokoleniach.

„Anioł Pański”³⁶.

(Słowenia, Maribor, 19 września 1999)

Bądźcie ludźmi wiary

[6] 1. Na zakończenie tej uroczystej Eucharystii zanieśmy modlitwę do Maryi, której wielkim czcicielem był zawsze bł. Antoni Marcin Słomšek. Wielokrotnie uciekał się do Niej w latach swojego życia. Ufał niezłomie w Jej macierzyńską opiekę.

Drodzy bracia i siostry w Słowenii! Maryja zajmuje ważne miejsce w religijności waszego narodu. Mówi o Niej wiele waszych pieśni, liczne piękne kościoły i kaplice zostały Jej poświęcone we wszystkich zakątkach waszej ziemi. Pragnę wspomnieć tutaj zwłaszcza o trzech słynnych sanktuariach maryjnych: Sveta Gora, Brezje i Ptujaska Gora, do których chętnie pielgrzymujecie, aby szukać w nich schronienia w chwilach prób i trudności oraz by dziękować, gdy wasze prośby zostają wysłuchane.

W tych ośrodkach głębokiej duchowości maryjnej uczymy się wzrastać w wierze i silniej odczuwamy pragnienie naśladowania Maryi – Jej czystości i pokornego poddania się woli Bożej. Maryja prowadzi nas do Chrystusa, w którym rodzina ludzka ma się stawać rodziną dzieci Bożych.

2. Sądzi się czasem, że człowiek jest istotą całkowicie samodzielną i niezależną, pozbawioną wszelkiej więzi z Bogiem, jak gdyby był samowystarczalny i mógł czerpać siły potrzebne do realizacji swojej osobowości wyłącznie z własnego wnętrza, ze swojego rozumu i z dzieł swoich rąk. Ale czy człowiek może naprawdę zrealizować się bez Boga albo wręcz przeciw Bogu?

Świetlany przykład Dziewicy z Nazaretu, pokornej Służebnicy Najwyższego, ukazuje, że człowiek znajduje swój prawdziwy cel jedynie w Bogu. Właśnie dlatego błogosławiony bp Słomšek nauczał niestrudzenie, że wiara winna być podstawą życia człowieka i wszelkiej odnowy społecznej.

Bracia i siostry w Słowenii, jeżeli chcecie zbudować społeczeństwo, które będzie gościnnym domem dla wszystkich, korzystajcie z wielkiego daru wiary, przyniesionej do waszego kraju ponad 1250 lat temu z trzech [7] pierwotnych ośrodków chrześcijaństwa – Salzburga, Akwilei i Velehradu. Tak jak bp Słomšek bądźcie ludźmi wiary.

³⁶ „L'Osservatore Romano” (wyd. pol.) 20(1999) nr 11, 6-7.

3. Zawierzmy dziś Najświętszej Pannie wasze miasto Maribor, w którym nowy błogosławiony pełnił swą biskupią posługę. Zawierzmy je wraz z innymi diecezjami Słowenii i z całym waszym narodem.

Zawierzmy Matce Bożej pasterzy, kapłanów, zakonników i zakonnice, rodziny, dzieci i młodzież, nadzieję Kościoła i społeczeństwa, ludzi starych, chorych i cierpiących. Niech Maryja wam towarzyszy, niech prowadzi was, bogatych w wiarę, nadzieję i miłość, ku bliskiemu już trzeciemu tysiącleciu.

„Anioł Pański”³⁷.

(Quart, 18 lipca 1999)

Kontemplacja na wzór Maryi

1. Dzisiaj dane mi jest odmówić modlitwę „Anioł Pański” w samym sercu Valle d’Aosta, gdzie spędzam wakacje. Powiedziałem „w samym sercu” nie tylko dlatego, że gmina Quart położona jest w centrum regionu, ale przede wszystkim dlatego, że tutaj właśnie znajduje się karmel *Mater Misericordiae*, poświęcony przeze mnie dokładnie dziesięć lat temu, 16 lipca 1989 r., który stanowi w pewnym sensie kontemplacyjne centrum tutejszego Kościoła. Do karmelitanek, które tutaj żyją i pełnią codzienną posługę modlitwy, kieruję słowa serdecznego pozdrowienia.

Klasztor jest prawdziwą „centralą” energii duchowej, czerpiącą ze źródła kontemplacji. Naśladuje w tym przykład Jezusa, który oddawał się modlitwie w samotności, pogrążając się całkowicie w dialogu z Bogiem Ojcem, aby czerpać z niego siły potrzebne Mu do realizacji zbawczej misji.

Kościół kontynuuje w dziejach misję Chrystusa: pośród licznych charyzmatów, stanowiących jego bogactwo, zachowuje także niezwykle cenny charyzmat życia kontemplacyjnego, pielęgnowany w klasztorach jako odpowiedź na absolutną miłość Boga, który we Wcielonym Słowie zjednoczył się z ludzkością wieczystą i nierozzerwalną więzią. Klasztory żeńskie ukazują w sposób szczególnie wyrazisty wyłączność związku Kościoła z Chrystusem Oblubieńcem, przeżywając doświadczenie Maryi – milczącej Dziewicy wsłuchanej w głos Boży.

2. We wspólnocie monastycznej w Quart Maryja Królowa Karmelu jest czczona pod imieniem „Matki Miłosierdzia”. Wydając na świat Jezusa, Najświętsza Panna dała ludzkości najdoskonalszego Świadka miłosiernej miłości Boga. W realizacji tego zamysłu zbawienia nie była biernym narzędziem, ale posłuszną współpracowniczką, której wola współbrzmiała doskonale z Bożym Miłosierdziem. W Jej niepokalanym Sercu odzwierciedla się wyraziście dobroć Boga, Jego wola przebaczenia grzesznikom i Jego ojcowskie współczucie.

³⁷ „L’Osservatore Romano” 20(1999) nr 11, 38-39